

Primum enim corpus extenuat, dehinc
 ficit, tum sanitatem inducit, posthac nil
 vtilius agit. Vtrum quod fieri nō potest,
 vt ex sanitate aliud quicquam efficiatur.
 An si quid fieri possit, ad aliā spectet scien-
 tiam, afferrique præterea ex sanitate ali-
 quid licebit. Ergo si omnia fieri, vel ex
 contrariis, vel ex mediis soleant, constat
 vt illud ægrotet, quod vel siccus, vel hu-
 midus, vel tale aliquod est. Igitur ex ni-
 mis frigidum, in minus frigidum, & postre-
 mō in iustam vicem caloris, vel siccitatis,
 vel humoris medicus adducit, trāsferens
 sese ex contrariis, aut mediis, dum ad eum
 deveniat habitum, qui sanitati accommo-
 datus est: ex quo quidem nihil esse natu-
 ræ fert, nisi quid medium. Ergo aliquid
 præterea facere potest. Vt enim eatenus
 venit, sic retrorsum abire potest. Sed ars
 non isthuc proficetur: semper enim quod
 melius est, id artis ratio & spectat, & facit.
 Itaque nec vlla alia, nec ipsa medendi ra-
 tio de sanitate quicquam aliud faciet,
 cum vel nihil effici necesse sit, vel rei de-
 stinanz contrarium: quandoquidem eam-
 dem esse scientia contrariorum. Itaque vel
 in ædificandi ratione nihil est, quod con-
 trarium faciat. Nec verō vlla ars alia est,
 quæ ex hoc quicquam faciat, nisi veluti
 ex parte: quemadmodum suendi ratio ex
 proficisso calceum reddit. Fieri namque bi-
 fariam aliquid ex aliquo ita potest, vt vel
 cum illud componitur, vel cum hoc de-
 struitur, consistat. 9 Cur hominem philo-
 sophum differre ab oratore putamus?
 An quia philosophus in rerum specim-
 nibus agitandis, exquirendisque suum stu-
 dium posuit: orator his in rebus versatur,
 quæ confortes illorum speciminum sunt.
 Verbi causa, alter quid iniustitia sit, nout:
 alter, quis iniustus est: & alter, quid tenor
 tyrannidis sit, cognitum habet: alter, qualis
 ipse tyrannus sit. 10 Cur genus id homi-
 num, quos Dionysios technitas, id est,
 artifices bæchanales, aut histriones appel-
 lamus, improbis esse moribus magna ex
 parte consueverunt? An quia minime sese
 studio sapientiæ dedunt, eō scilicet, quod
 in artibus necessariis magnam ætatis suæ
 partem consumunt, vitamque plurimum
 eraducunt incontinentem, partim etiam
 cum inopia, quod quidem vtrunque vitia
 & gignit, & auget. 11 Cur veteres præmia
 certaminibus corporum posuerunt, sapientiæ
 nullus quicquam statuerit? An quia
 iudices, quod ad ingenium attinet, vel præstā-
 tiores, vel nihilō deteriores nimirum
 esse ijs debent, qui inter sese certant. Quod
 si homines sapientia excellentiores cer-
 rare deberent, proponereturque præmium,
 arbitris sanè sibi carerent. At verō
 in certaminibus gymniciis, quisque suo
 tantum aspectu iudicare integrè potest.

A ἰσχυραίνει γὰρ εἶτα ἐν τούτου ἔνευται εἶτα
 ὑγίαι ἐπιήσεν εἶτα ἐν ταύτῃ ἐστὶν. πότῃρον
 ἐκ ἐστὶ δυνάτων ἐν τούτου γρηόσαι δὴ οὐκ ἐπὶ
 δυνάτων, δὴ ὅτι ἐπιήσεν, καὶ ἔσται ὅτι πῶς ἐξ
 ὑγείας ποιήσῃ δὴ οὐκ ἐπὶ δὴ γίνεται ἐν τῷ ἐ-
 ναντίων καὶ τῷ μεταξὺ, δὴ ὅτι ἀρραστῆς, ἢ
 ἐν ἐπὶ πῶς, ἢ ὑγῆς πῶς, ἢ πῶς τοιοῦτον. ποιεῖ δὴ
 ἐν ὑγῆς ἢ πῶς σφῆρα, καὶ τέλειον ἀδὲ δερ-
 μῶν, καὶ ἀδὲ ἔνευται ἢ ὑγῆς μεταβαίνον ἐν τῷ
 ἐναντίων: ἢ μεταξὺ, ἢ ἐκ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ οὕτως
 ἔχειν, ὅτι ἢ ὑγῆς ἐκ τῆς τούτου οὐ πῶ-
 φυκεν δὴ οὐκ ἐπὶ ὅτι, ἢ τὸ μεταξὺ. δυνάτων ὑγῆς
 οὐκ ποιήσῃ ὅτι ἔχειν. ὅτι γὰρ ἢ ἔχειν, ἀναλύσῃ
 δυνάτων καὶ ἀπὸ τῆς, οὐ μὲν ἢ ἔχειν τῆς
 τούτου ὅτι. ἀεὶ γὰρ βέβαιον. ὅτι οὐδὲ δὴ ἢ,
 οὐτὲ ἀπὸ ποιήσῃ ἐξ ὑγείας δὴ οὐκ ἐπὶ. οὐδὲν γὰρ
 ἐγίνετο, ἢ τὸ ἐναντίον τούτου εἶπερ ἢ ἀπὸ ἐ-
 πῆς: οὕτως καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ οὐδὲν ποιή-
 σῃ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἐκ ἐστὶν ἐν δὴ τῆς ἐκ
 τούτου ποιήσῃ, πῶς ὅτι μῆς ὅτι ἢ
 σκυπηλῆ, ἐπὶ δὴ ἐκ ἐκ πῶς ἔχειν. ἐξ ἔχειν
 τῆς γὰρ γίνεται ἐκ τῶν, ἢ σκυπηλῆ, ἢ
 φῆρα. Διὰ τῆς τῶν φιλόσοφον πῶς
 ἢ πῶς οὐκ ἐπὶ διαφέρειν; ἢ ὅτι ὅτι φιλό-
 σοφῶν, ὅτι τῶν ἐξ ἀπὸ τῶν. ὅτι δὴ ἢ
 πῶς, ὅτι τῶν μεταξὺ τῶν ὅτι ὅτι, πῶς
 ἀπὸ τῶν ὅτι, ὅτι ἀπὸ τῶν καὶ ὅτι ὅτι, πῶς
 τῶν ὅτι, ὅτι πῶς τῶν. Διὰ
 τῶν οὐκ ἐπὶ τῶν τῶν, ὅτι τῶν πολὺ
 πῶς ἐπὶ; ἢ ὅτι ἢ τῶν λόγου σοφίας κοινῶ-
 νοῦσιν, διὰ τὸ ὅτι τῶν ἀναγκῆς τῶν
 πολὺ μῆς τῶν βίου ὅτι, καὶ ὅτι ἐν ἀναγκῆς
 τῶν τῶν πολὺ τῶν βίου ἐπὶ, τὰ δὲ, [καὶ] ὅτι
 ἀπὸ τῶν; ἀπὸ τῶν δὲ, φαιλότῃς πῶς
 ἐκ τῶν. 12 Διὰ τῶν οὐκ ἐπὶ ἀπὸ
 τῶν ὑγῆς καὶ [τῶ] σῶμα ἀγῆς, ἀπὸ τῶν
 πῶς τῶν, σοφίας ὅτι οὐδὲν ἐπὶ ὅτι
 πῶς δὲ τῶν κῆρας; ἀπὸ τῶν διαλύσῃ ὅτι,
 ἢ μῆδὲν χεῖρας τῶν ἀγῆς τῶν ὅτι, ἢ κῆρας
 ἐπὶ ὅτι σοφίας τῶν πῶς τῶν ἀγῆς
 τῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πῶς τῶν, καὶ ἢ ὅτι
 ἐκ τῶν. ὅτι ὅτι τῶν γυμνικῶν ἀγῆς,
 ἀπὸ τῶν ὅτι κῆρας, ἢ ὅτι μόνον πῶς τῶν.

Item